

Drahý don [Mario],

odpovedám z nemocnice (kde som hospitalizovaný už 15 dní) na Váš úctivý a vd'ačný list. Moja odpoveď bude krátka, tiež preto, že Vaše otázky už implicitne skrývajú v sebe odpoveď.

Chcel by som predovšetkým, aby ste urobili veľký skutok viery a nádeje v kňazskej hodnosti, ktorá robí Vašu dušu ontologicky podobnou duši Ježiša Kňaza. Nie je nijaký motív k znechuteniu. Musíme premieňať zážitky z minulosti v koeficient svätosti a v podnet k väčšej láske. Rozumný muž sa vie učiť od života, získava aj z neúspechov, prehľbuje a rozširuje svoje životné skúsenosti a svoju dušu. Ako ovocie dozrieva na slnku, tak ľudia dozrievajú v ťažkostiach.

Je teda veľmi zdravá bilancia týchto prvých mesiacov kňazstva. Mala by byť prozreteľnosťou príležitosťou pre oživenie sviatostnej milosti, pre obnovenie zápalu a predsavzatí z vysviacky a pre ich prispôsobenie novým ťažkostiam a podmienkam.

Ďalšia vec sa týka kontaktov so svetom, ktoré kňaz musí mať, to znamená s osobami a s rozličnými udalosťami. Na prvom mieste by som povedal, že Kňaz musí mať silný a stály zmysel svojej hodnosti a svojho poslania. A to takým spôsobom, že vidí všetko kňazsky (Kristovým okom), miluje všetko so srdcom Krista, posudzuje každú vec Kristovou mentalitou, jedná s každým s jemnosťou a obozrenosťou Krista. Skôr ako by sme začali konať, v prípade pochybností, musíme sa pýtať: Bol by to Kristus urobil?

Základná vec (nie jediná) vo všetko čo robíme, čítame, pozeráme, atď, nie je materiálny objekt ale duša s ktorou to robíme, to znamená úmysel, motív, cit, vnútorná disponovanosť. Ale treba byť pozorný voči pseudo-úmyslom, ilúziám, tajnému a dobrovoľnému zaslepeniu. Musíme byť loajálny a úprimní predovšetkým s nami samými, pretože oklamať môžeme hocikoho, ale nie Boha.

Na druhom mieste by som povedal: práve preto, aby sme sa vyhli ľahké ilúzie, každý z nás potrebuje vodcu, ktorý v mnohých prípadoch je stanovený Regulou a Autoritou, v iných prípadoch našim spovedníkom. Som presvedčený, že pre nás mimo Reguly a Autority je len priepasť. V zvláštnych prípadoch treba aj vedenie spovedníka, ku ktorému sa neide len pre rozhrešenie „*post factum*“ (po skutku) ale aj pre radu „*circa faciendum*“ (ohľadom toho, čo treba robiť). Lepšie je ak máme vlastného a pravého Duchovného vodcu, ktorému úplne dôverujeme, ale aj spovedník – *rebus sic stantibus* (keď sa má vec takto) – ho môže nahradiť.

Tretia rada je o základe každej svätosti a kňazského úspechu a to je osobná a hlboká láska Krista v Omši, v Evanjeliu, V Cirkvi. Každý problém nájde najšťastnejšie riešenie v tejto všetko prevyšujúcej láske. Myslíte na sv. Pavla a na spôsob akým On spálil všetky ťažké problémy svojho života. Láska je pravé riešenie každej otázky. Ak ona vyslabne, vyklíčia v duši všetky buriny telesného človeka.

Nechcel som rozlišovať konkrétne problémy, drahý Mário. Závisia od mnohých okolností, ktoré sa môžu vyjasniť len pri osobnom rozhovore. Na koniec, Omša, Breviár, Evanjelium budú vašim každodenným pokrmom viery, nádeje a lásky. Jediná vec: potrebné poznanie ľudí a vecí môžeme získať z premeditovaného Evanjelia, z Apoštolátu vykonaného s inteligenciou a otvorenosťou, z reflexie reality okolo nás, z kontaktov so svetom, ktoré sú nám dovolené Regulou a Poslušnosťou. To, čo formuje skúsenosť nie je natoľko veľa vidieť, nakoľko veľa reflektovať a všetko privádzať k dôležitým princípom. Osobná meditácia nás zachráni od povrchnosti a rozptýlenosti, dá pevnosť a hĺbku nášmu presvedčeniu, dodá účinnosť a presvedčivosť našim myšlienkám a slovám.

Modlite sa trochu za mňa, drahý, aby bol Pán ku mne milosrdný.

Nech Vás Pán požehnáva.

Oddaný
G. Quadrio